

המוני הנוצרים הביטו לעבר עיר לידתו של ישוע - ואז באו בריוני הכפרים

פוגרום בבית-לחם

אותו וירו בין רגליו. באותו טיפול זכה גם אדם מבוגר שעבר במקום. לבסוף הסתלקו כלעומת שבאו תוך יריות באוויר. כנופיית-הסער השתוללה ברחובות בית-לחם ובית-סחור במשך כחצי שעה. כל אותו זמן לא נמצא ולו איש אחד מכוחות הביטחון הרבים, השהים באיזור, שיבוא לעזרת האזרחים חסרי-המגן. למרות שרבים

לא יכלו לעשות דבר כנגד הפגיעה בגופם וברכושם. כנופיית-הבריונים עברה גם דרך בית-הקפה של ראג'י ג'אמיל חנונה, השוכן מול המועדון. אחרי שהפכו כמה שולחנות, שברו בקבוקים והטילו אימה על האזרחים, המשיכו בנסיעה פראית לרחוב אבו-סעדה בבית-סחור. שם הפסו נער צעיר, היכו

„אסור לצלם!“ הודיע איש מישמר-הגבול (משמאל), שפיטרל ב־ רחבה לפני עיריית בית-לחם. הוא פנה לצלם, ודרש להוציא את הפילם ממצלמתו. רק אחרי הסברים ושידולים נמלך בדעתו.

ה ריקת-בולמים. חמישה גברים מזר קים בזעקות-קרב מתוך גיפ אפור. שלושה מהם אוחזים בתת-מקלעים מסוג עוזר. השניים האחרים מזויינים באלות מאולתרות. זירת-האירוע: אוניברסיטת בית-לחם.

פארח מיכאל מסור, השומר העומד בפתח האוניברסיטה, הוא הקורבן הראשון. אחד התקופים מנחית. בחבטה פיתאומית, את קת העוזר על כתפו. השני מכה בכוח באלה על גבו. השלישי בועט בין רגליו ומנחית אגרופים על ראשו ובכטנו. תוך כמה שניות שוכב השומר חסרי-הכרה על הר־ריצפה.

תוך כדי כך מגיע גם תורו של הקורבן השני, דיקן הסטודנטים, הכומר אלברט אלונזו. הוא ניסה להתערב לטובתו של השומר המוחקף בפראות. בשל כך הוא חוטף מכת קת בגבו. על ידיו ועל רגליו חובטים באלות.

כל העת ממשיכים הבריונים לצעוק וילקלל. הם מזנקים מעל גופו של השומר חסרי-הכרה, ופורצים אל תוך שטח הר אוניברסיטה. אותיו העוזרים מניפים את יושקם ודורכים אותו בהפגנתיות. איש אינו מעז לעמוד בדרכם. רק סגן נשיא האוניברסיטה, הפרופסור אנטון סנסור, מנסה לומר משהו. הוא הופך מיד לקורבן השלישי. אחד מאנשי הכנופייה דוחף אותו בגסות לעבר הקיר ומצמיד אותו אליו באיומים. למזלו של הפרופסור מחליט באותו רגע מנהיג התוקפים לסגת. לשמע הפקודה הקצרה מזנקים כל החמישה בחזרה לריכבם ומסתלקים מהמקום.

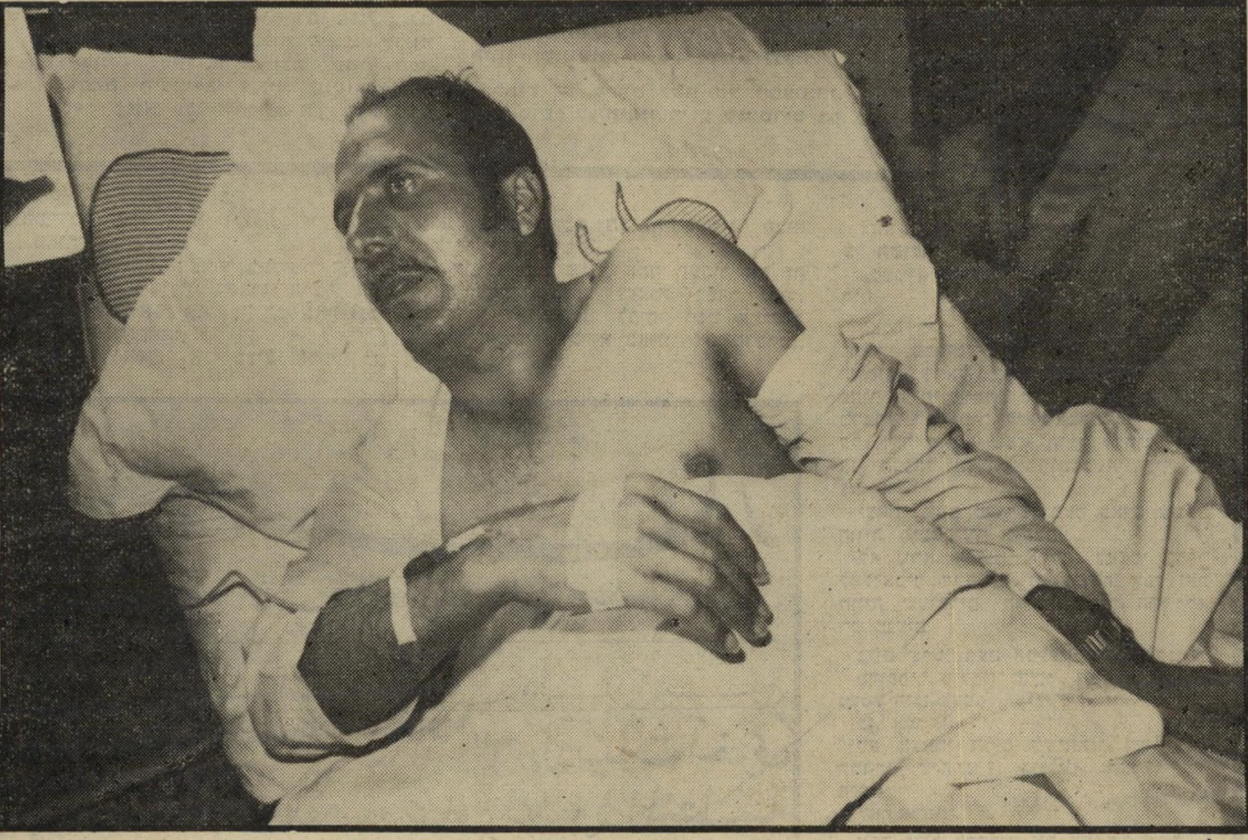
זהו, על-פי העדויות, תיאור הפוגרום שנערך אחרי-הצהריים, ביום הרביעי ב־ שבוע שעבר. התוצאה: האה אלונזו נזקק לטיפול רפואי. השומר אישפו בבית-החור לים הצרפתי בבית-לחם. הוא סובל מחבלות קשות בכל חלקי גופו. בשל פגיעה בליסתו וקשיים בבליעה, הוא מוזן באינפוזיה.

הודעה

שיקריה

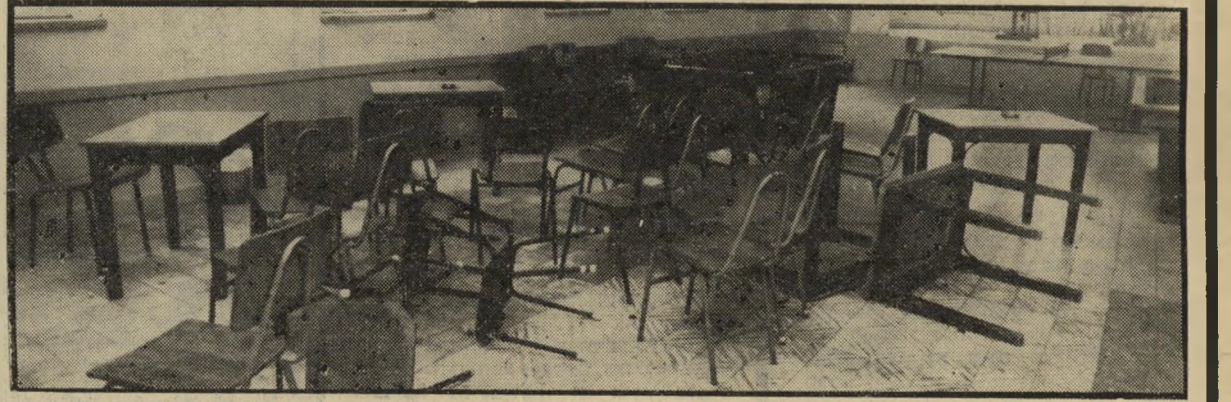
ב השתוללות באוניברסיטה עדיין לא סיימה פלוגת-הסער את פעולתה. מ־

שיינו מסוגל ללעוס ולבלוע בשל המכות שספג. הוא הוכה על־ ידי פלוגת-הסער, באמצעות קתות תת־מקלעים עזוי ואלות, בכל חלקי גופו. פראח מיכאל מסור הוא אב לשלושה ילדים.

השוער הפצוע פראח מיכאל מסור (44), שוכב בבית-החולים הצרפתי בבית-לחם. לידו מחובר מכשיר אינפוזיה, המזרים לווריד מזון נוזלי, מפני

התקשרו לתחנת-המיטרה המקומית ול־ מימשל, לא הגיע איש. בדרך פלא לא נראו בזמן הפוגרום נושאי-מדים ברחובות שבהם השתוללו הבריונים, למרות ש־ בדרך-כלל עוברים שם סיורים רבים. הפורעים פעלו ללא מורא. הם לא ניסו אפילו לכסות את פניהם. שלושה מהם זוהו בוודאות על-ידי העדים. אולם איש מהם לא היה מוכן לחשוף עצמו. כולם חששו פן יבולע להם. שמות הפורעים שזוהו: סמר קומצייה, בן 19, בנו של ראש אגודת-הכפרים ב־ איזור בית-לחם, בישראל קומצייה; קאסם ח'לף בן 24, תושב בית-לחם; שאוקת אל־ חאלק טריש, בן 25, תושב הכפר הבדווי ועטרה, מיוזחת לבית-סחור. שלושת המשתוללים ידועים כאנשי אגור דות-הכפרים. הם מזויינים בעוזים ונוהגים בגסות ובאלימות כלפי כל מי שאינו מוכן להיכנע לתכתיביהם של חביבי שילטון הכיבוש. בעבר כבר הספיקו לצבור קופת־

היטים, ניפצו זוגיות והיכו כל מי שניקרה בדרכם. בתמונה משמאל: יושב-ראש ועד-הסטודנטים באוניברסיטת בית-לחם, פאז דמיר, מחזיק מקל בידו, כדי להדגים כיצד פעלו הפורעים.

הרס ומהפכה ניכרים בחדר-התרבות של מר עדון-הנוער האורתודוכסי ב־ בית-סחור, שנפגע בפוגרום. הפורעים שפרצו למקום הפכו ושברו